

ਯੇਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਤੇ ਲਾਓਦੀਕਿਆ ਦੀ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਦੀ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਕਲੀਸਿਆ - ਨੰਬਰ ਉਨਤਾਲੀ

Jeff Pippenger

2026-02-02

ਨੰਬਰ ਉਨਤਾਲੀ

2024 ਦੀ ਬਾਹਰੀ ਅਲਫਾ-ਅਧਾਰ ਪਰਖ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਓਮੇਗਾ-ਕੈਪਸਟੋਨ ਪਰਖ ਲਈ "ਭੰਡਾਰ-ਘਰ" ਅਤੇ ਉਸ "ਭੋਜਨ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਜੋ ਭੰਡਾਰ-ਘਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪਰਖ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਇੱਕ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਾਹਰੀ ਰੇਖਾ ਹੈ। ਕੀ ਰਤਨ ਜੇਮਜ਼ ਵਾਈਟ ਦੇ ਬਚੇ ਹੋਏ ਲੋਕ ਹਨ, ਜਾਂ ਕੀ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਦੀਆਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਹਨ? ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਹਨ।

9/11 ਵਿੱਚ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪੂਜਾ ਨੂੰ ਉਹ ਛੋਟੀ ਪੁਸਤਕ ਖਾਣ ਅਤੇ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਰਾਹਾਂ ਵੱਲ ਮੁੜਣ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਨੀਂਹ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ। 9/11 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ, ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਗਿਆਰਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ, ਮਾਪਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦੋ ਚੀਜ਼ਾਂ ਮਾਪਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਮੰਦਰ ਵੀ ਮਾਪਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ। ਉਸ ਨੂੰ 1,260 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਉਸ ਬਾਹਰੀ ਅੰਗਣ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਗੈਰ-ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਅਤੇ ਸੈਨਿਕ ਦਲ ਨੂੰ ਰੱਦਿਆ ਸੀ। ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਅਤੇ ਸੈਨਿਕ ਦਲ ਹੀ ਮੰਦਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਨ।

2023 ਵਿੱਚ, ਉਹੀ ਦੂਤ ਜੋ 9/11 ਉੱਤੇ ਉਤਰਿਆ ਸੀ, ਮੁੜ ਉਤਰਿਆ, ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਮੋਹਰ ਖੋਲ੍ਹਦਿਆਂ; ਅਤੇ ਫਿਰ 2024 ਵਿੱਚ ਇਹ ਬਾਹਰੀ ਬੁਨਿਆਦੀ ਪਰਖ ਕਿ ਕੀ ਰੋਮ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਅਜੇ ਵੀ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਲਈ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਸੁਰਗ ਦੀਆਂ "ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਖਿੜਕੀਆਂ" ਮੰਦਰ ਦੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਓਮੇਗਾ ਪਰਖ ਦੇ ਆਗਮਨ ਅਤੇ "ਮੁੜ ਆਉਣ" ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਪਰਖ ਲਈ ਦੋ ਪ੍ਰਤੀਕਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਨੀ ਅਨਿਵਾਰ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੀਜਾ ਦੂਤ 1844 ਵਿੱਚ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ 9/11 ਉੱਤੇ ਦੁਬਾਰਾ, ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਮੰਦਰ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਪਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਇਸ ਪੁਕਾਰ 2023 ਵਿੱਚ ਮੰਦਰ ਅਤੇ ਉਪਾਸਕਾਂ ਨੂੰ ਮਾਪਣ ਦੇ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕਾਰੀ ਕੰਮ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮਲਾਕੀ ਇਹ ਪੁਸ਼ਨ ਉਠਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਭੰਡਾਰ-ਘਰ" ਕੀ ਹੈ, ਅਤੇ "ਭੋਜਨ" ਕੀ ਹੈ? ਮਿਲਰ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਇਹੋ ਹੀ ਪੁਸ਼ਨ ਇਸ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਣਗੇ: "ਪੇਟਿਕਾ" ਕੀ ਹੈ, ਅਤੇ "ਗਹਿਣੇ" ਕੀ ਹਨ।

ਮਿਲਰ ਦਾ ਸੁਪਨਾ ਆਕਾਸ਼ ਦੀਆਂ ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਖਿੜਕੀਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਬਿੰਦੂ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਪੁਕਾਰ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਉੱਨੀ ਵਿੱਚ ਜੇਤੂ ਕਲੀਸਿਆ ਨੂੰ ਚਿੱਟੇ ਸੁੱਖਮ ਕੱਪੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਸੈਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਫੌਜ ਦੇ ਚਿੱਟੇ ਘੋੜਿਆਂ ਉੱਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋਵੇ। ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਖਿੜਕੀਆਂ ਉਹ ਥਾਂ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਮਲਾਕੀ ਦੀ ਆਸ਼ੀਸ਼ ਜਾਂ ਸ਼ਾਪ ਉਡੇਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮਿਲਰ ਦੀ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਖਿੜਕੀ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕੁੜਾ ਹਟਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਵਾਹਰਾਤ ਪੇਟੀ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਅਕਾਸ਼ ਦੀਆਂ ਖਿੜਕੀਆਂ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਉਲੇਖ ਨੂਹ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਖਿੜਕੀਆਂ ਖੋਲ੍ਹੀਆਂ ਗਈਆਂ, ਤਾਂ ਚਾਲੀ ਦਿਨ ਅਤੇ ਚਾਲੀ ਰਾਤ ਮੀਂਹ ਵਰਸਿਆ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਖਿੜਕੀਆਂ ਖੁੱਲ੍ਹਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਕਿਸਤੀ ਉੱਤੇ ਅੱਠ ਜਾਨਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਲਾਲ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਬਪਤਿਸਮਾ ਯਰਦਨ ਪਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੱਕ ਚਾਲੀ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਭਟਕਣਾ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਬਣਿਆ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਨੇ ਓਮੇ ਹੀ ਥਾਂ ਉੱਤੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਚਾਲੀ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਜੀ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਰੂਪ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਹ ਅਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਚੜ੍ਹੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਚਾਲੀ ਦਿਨ ਤੱਕ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਰਿਹਾ।

ਜਦੋਂ ਕਲੀਸਿਆ ਯੋਧਾ ਕਲੀਸਿਆ ਤੋਂ ਜਿੱਤਵੰਤੀ ਕਲੀਸਿਆ ਵਿੱਚ ਬਦਲਦੀ ਹੈ, ਤਦੋਂ ਤੀਹ ਸਾਲ ਦਾ ਰਾਜਾ ਦਾ ਉਦ ਚਾਲੀ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਰਾਜ ਕਰੇਗਾ। ਜਿੱਤਵੰਤੀ ਕਲੀਸਿਆ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਤਾ ਇੱਕ ਨਬੀ, ਇੱਕ ਯਾਜਕ ਅਤੇ ਇੱਕ ਰਾਜੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਨਬੀ, ਜੋ ਤੀਹ ਸਾਲ ਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਬਾਈ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ, ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਹ ਸੇਵਕਾਈ ਉਸ ਵੇਲੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਦੋਂ ਆਕਾਸ਼ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਹੋਏ ਸਨ।

ਅਤੇ ਤੀਹਵੇਂ ਸਾਲ ਵਿੱਚ, ਚੌਥੇ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਪੰਜਵੇਂ ਦਿਨ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਕੈਬਾਰ ਦੀ ਨਦੀ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੀ, ਤਾਂ ਆਕਾਸ਼ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਏ ਅਤੇ ਮੈਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਵੇਖੇ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 1:1।

ਤੀਹ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਯੂਸੁਫ਼ ਨੇ ਯਾਜਕ ਵਜੋਂ ਰਾਜ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਪੂਰਬੀ ਹਵਾ ਨਾਲ ਹੋਇਆ, ਜੋ ਇੱਕ ਵਧਦੇ ਸੰਕਟ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਆਈ; ਇਸ ਸੰਕਟ ਨੇ ਮਿਸਰ ਨੂੰ—ਉਸ ਅਜਗਰ ਨੂੰ ਜੋ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਪਿਆ ਹੈ—ਇੱਕ ਇਕ-ਵਿਸ਼ਵੀ ਸਰਕਾਰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ। ਉਸ ਸੰਕਟ ਵਿੱਚ ਯੂਸੁਫ਼ ਨੇ ਅਨਾਜ ਨੂੰ ਭੰਡਾਰ-ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ।

ਜੁਲਾਈ 2023 ਵਿੱਚ, ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ; ਫਿਰ ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਗੋਤ ਦਾ ਸਿੰਘ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਮੋਹਰਮੁਕਤ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਿਆ। 2024 ਵਿੱਚ, ਬੁਨਿਆਦੀ ਬਾਹਰੀ ਅਲਫ਼ਾ ਪਰੀਖਿਆ ਨੇ ਦੋ ਵਰਗਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਮੋਹਰਮੁਕਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਾਰੀ ਰਹੀ। ਹੁਣ 2026 ਵਿੱਚ, ਮੰਦਰ ਦੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਓਮੇਗਾ ਪਰੀਖਿਆ, ਜੋ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਦੋ ਵਰਗਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰੇਗੀ, ਆ ਪਹੁੰਚੀ ਹੈ।

ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਹਫ਼ਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਨੇ ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਦੂਤ ਵਜੋਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨਾਲ ਵਾਅਦੇ ਨੂੰ ਪੱਕਾ ਕੀਤਾ, ਬਾਹਰੀ ਅੰਗਣ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਹੈ। 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਜਦ ਤੱਕ ਮੀਖਾਇਲ ਖੜ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ (ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਉਸ ਪਵਿੱਤਰ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਸਤੀਫ਼ਨ ਨੂੰ ਪੱਥਰ ਮਾਰ ਕੇ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ) ਉਹ ਅਤਿ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਹੈ। ਬਹਾਰ ਦੇ ਤਿਉਹਾਰ ਉਸ ਪਵਿੱਤਰ ਹਫ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਪੂਰੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਤਿਉਹਾਰਾਂ ਦਾ ਅਲਫ਼ਾ ਹਨ; ਅਤੇ ਪਤਝੜ ਦੇ ਤਿਉਹਾਰ—ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਤੁਰਹੀਆਂ ਦਾ ਤਿਉਹਾਰ, ਦਸਵੇਂ ਦਿਨ ਪ੍ਰਾਯਸ਼ਚਿੱਤ ਦਾ ਦਿਨ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਪੰਦਰਵੇਂ ਤੋਂ ਬਾਈਵੇਂ ਦਿਨ ਤੱਕ ਡੇਰਿਆਂ ਦਾ ਤਿਉਹਾਰ—ਤਿਉਹਾਰਾਂ ਦਾ ਓਮੇਗਾ ਹਨ।

“ਇਸੇ ਹੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਰੂਪਕ ਜੋ ਦੂਜੇ ਆਗਮਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ, ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਮੇਂ ਉੱਤੇ ਹੀ ਪੂਰੇ ਹੋਣੇ ਸਨ। ਮੁਸਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧੀ, ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਯਸ਼ਚਿੱਤ ਦਾ ਮਹਾਨ ਦਿਨ, ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਸੱਤਵੇਂ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਦਸਵੇਂ ਦਿਨ ਆਉਂਦਾ ਸੀ (ਲੇਵੀਆਂ 16:29-34), ਜਦੋਂ ਮਹਾਂਯਾਜਕ ਸਾਰੇ ਇਸਰਾਏਲ ਲਈ ਪ੍ਰਾਯਸ਼ਚਿੱਤ ਕਰਕੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਦੂਰ ਕਰਕੇ, ਬਾਹਰ ਆਉਂਦਾ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦਿੰਦਾ ਸੀ। ਇਸੇ ਲਈ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਮਸੀਹ, ਸਾਡਾ ਮਹਾਨ ਮਹਾਂਯਾਜਕ, ਪਾਪ ਅਤੇ ਪਾਪੀਆਂ ਦੇ ਨਾਸ ਰਾਹੀਂ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅਮਰਤਾ ਨਾਲ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦੇਵੇਗਾ। ਸੱਤਵੇਂ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਦਸਵਾਂ ਦਿਨ, ਪ੍ਰਾਯਸ਼ਚਿੱਤ ਦਾ ਮਹਾਨ ਦਿਨ, ਅਰਥਾਤ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧੀ ਦਾ ਸਮਾਂ, ਜੋ 1844 ਵਿੱਚ 22 ਅਕਤੂਬਰ ਨੂੰ ਪਿਆ, ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਆਉਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ। ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਹਨਾਂ ਪ੍ਰਮਾਣਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਸੀ ਕਿ 2300 ਦਿਨ ਪਤਝੜ ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣਗੇ, ਅਤੇ ਇਹ ਨਤੀਜਾ ਅਟੱਲ ਜਾਪਦਾ ਸੀ।”

ਮੱਤੀ 25 ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਵਿੱਚ ਉਡੀਕ ਅਤੇ ਨੀਂਦ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦੁਲੇ ਦੇ ਆਉਣ ਨਾਲ ਅਨੁਸਰਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੁਣੇ ਹੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ, ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਕਾਂ ਦੇ ਹਾਂ ਤੋਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੱਚੇ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਪ੍ਰਬਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਉਤਪੰਨ ਕੀਤਾ; ਅਤੇ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ।

“ਜਿਵੇਂ ਜਵਾਰ ਦੀ ਇਕ ਪ੍ਰਚੰਡ ਲਹਿਰ, ਤਿਵੇਂ ਇਹ ਅੰਦੋਲਨ ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ ਉੱਤੇ ਛਾ ਗਿਆ। ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਸ਼ਹਿਰ, ਪਿੰਡ ਤੋਂ ਪਿੰਡ, ਅਤੇ ਦੂਰ-ਦੁਰਾਸਤ ਦੇ ਪੇਂਡੂ ਇਲਾਕਿਆਂ ਤੱਕ ਇਹ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਉਡੀਕ ਕਰਦੇ ਲੋਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਗਰੂਕ ਨਾ ਹੋ ਗਏ। ਇਸ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਤਾਵਲਪਣ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ ਜਿਵੇਂ ਚੜ੍ਹਦੇ ਸੂਰਜ ਅੱਗੇ ਸਵੇਰ ਦੀ ਪਾਲਾ ਮਿਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਦੇਹ ਅਤੇ ਘਬਰਾਹਟ ਦੂਰ ਹੋ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਆਸ ਤੇ ਹਿੰਮਤ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਕੰਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਤੀਆਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਸੀ ਜੋ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਉਸ ਵੇਲੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਸੰਯਮਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਮਨੁੱਖੀ

ਉਤੇਜਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸੁਭਾਉ ਵਿੱਚ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਨਿਮਰਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਵੱਲ ਮੁੜ ਆਉਣ ਦੇ ਸਮਿਆਂ ਵਰਗਾ ਸੀ, ਜੋ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਸੇਵਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਤਾੜਨਾ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਉਂਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਸਨ ਜੋ ਹਰ ਯੁਗ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਤਸ਼ਾਹ ਦੀ ਪਰਮਾਨੰਦਪੂਰਨ ਖੁਸ਼ੀ ਘੱਟ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਦੀ ਥਾਂ ਦਿਲ ਦੀ ਡੂੰਘੀ ਜਾਂਚ-ਪੜਤਾਲ, ਪਾਪ ਦਾ ਇਕਰਾਰ, ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਤਿਆਗ ਸੀ। ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਹੀ ਵਿਆਕੁਲ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਭਾਰ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਡਿੱਗ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਲਈ ਨਿਰਸ਼ਰਤ ਸਮਰਪਣ ਸੀ।” The Great Controversy, 400.

ਬਸੰਤ ਦੀਆਂ ਤਿਉਹਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਹਫ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਪੇਂਤੀਕੁਸਤ ਦੇ ਦਿਨ ਪਹਿਲੀ ਜਾਂ ਅਲਫ਼ਾ ਵਰਖਾ ਉਡੇਲੀ ਗਈ; ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਪਤਝੜ ਦੀਆਂ ਤਿਉਹਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਪਿੱਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੇ ਉਡੇਲੇ ਜਾਣ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਬਸੰਤ ਦੀਆਂ ਤਿਉਹਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 23 ਵਿੱਚ, ਆਇਤਾਂ 1 ਤੋਂ 22 ਤੱਕ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਪਤਝੜ ਦੀਆਂ ਤਿਉਹਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਆਇਤਾਂ 23 ਤੋਂ 44 ਤੱਕ ਹਨ। 2300 ਸਾਲ ਤੁਹਾਨੂੰ 1844 ਤੱਕ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਸੰਤ ਦੀਆਂ ਤਿਉਹਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਲਈ ਬਾਈ ਆਇਤਾਂ ਅਤੇ ਪਤਝੜ ਦੀਆਂ ਤਿਉਹਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਲਈ ਬਾਈ ਆਇਤਾਂ। ਤੇਈਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਬਾਈ-ਬਾਈ ਦੀਆਂ ਦੇ ਲੜੀਆਂ।

ਤੁਰਹੀਆਂ ਦਾ ਤਿਉਹਾਰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਸੀ ਕਿ ਦਸ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਡੇਰਿਆਂ ਦਾ ਤਿਉਹਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਉੱਤੇ ਆਨੰਦ ਦਾ ਉਤਸਵ ਸੀ ਜੋ ਪ੍ਰਾਇਸਚਿੱਤ ਦੇ ਦਿਨ ਮਾਫ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਤਿਉਹਾਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾ ਸਬਤ ਅਤੇ ਅੱਠਵਾਂ ਦਿਨ ਧਰਤੀ ਦੇ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਸਬਤ-ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ।

ਪਰ, ਹੇ ਪ੍ਰਿਯੇ, ਇਸ ਇਕ ਗੱਲ ਤੋਂ ਅਗਿਆਨ ਨਾ ਰਹੋ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਦਿਨ ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਇੱਕ ਦਿਨ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹਨ। 2 ਪਤਰਸ 3:8.

ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਨੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਆਰੰਭ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਪੱਧਰ ‘ਤੇ 1798, ਜੋ ਦਾਨੀਏਲ ਦਾ “ਅੰਤ ਦਾ ਸਮਾਂ” ਸੀ, ਤੁਰਹੀਆਂ ਦੇ ਪੁਰਬ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਹੈ; ਪਰ 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਨੂੰ, 1798 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦਾ ਅਨਮੋਹਰਿਆ ਸੁਨੇਹਾ ਦੂਜੇ ਹਾਏ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਨਾਲ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸਲਾਮ ਤੁਰਹੀਆਂ ਦੇ ਪੁਰਬ ਦੀ ਉਸ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ, ਜੋ ਨਿਆਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਉਂਦੇ ਦਿਨ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਜੇ ਦੇਖਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਤੁਰਹੀਆਂ ਅਤੇ ਡੇਰਿਆਂ ਦੇ ਪਤਝੜ ਦੇ ਤਿਉਹਾਰ ਅਲਫ਼ਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਦੇ ਤਿਉਹਾਰਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਨਿਆਂ ਹੈ। ਇਹ ਕੋਈ ਸੰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿਉਹਾਰਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਤੇਈ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਤੇਈ ਪ੍ਰਾਇਸਚਿੱਤ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਕੋਈ ਸੰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਤਿਉਹਾਰ ਸੱਤਵੇਂ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਮਨਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਤਿਉਹਾਰ ਬਾਈਵੇਂ ਦਿਨ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਰਹੀਆਂ ਦਾ ਤਿਉਹਾਰ ਇਬਰਾਨੀ ਵਰਣਮਾਲਾ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਅੱਖਰ ਹੈ, ਪ੍ਰਾਇਸਚਿੱਤ ਦਾ ਦਿਨ ਮੱਧਲਾ ਅੱਖਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਡੇਰਿਆਂ ਦਾ ਤਿਉਹਾਰ ਇਬਰਾਨੀ ਵਰਣਮਾਲਾ ਦਾ ਬਾਈਵਾਂ ਅੱਖਰ ਹੈ।

ਲੇਵੀਅਕਾਂਡ ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਤੇਈ, ਆਯਤਾਂ 23 ਤੋਂ 44 ਤੱਕ, “ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਢਾਂਚੇ” ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਥਾਪਿਤ ਬਾਈ ਆਯਤਾਂ ਹਨ। ਵਿਚਕਾਰਲਾ ਦਸਵਾਂ ਦਿਨ ਇੱਕ ਪਰਖ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਦਸ ਪਰਖ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਯਸਚਿੱਤ ਦਾ ਦਿਨ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਨਾਸ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਬਗਾਵਤ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਇਬਰਾਨੀ ਵਰਣਮਾਲਾ ਦੇ ਤੇਰਹਵੇਂ ਅੱਖਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ “ਸੱਚ” ਦਾ ਮੱਧਲਾ ਅੱਖਰ ਤੇਰਹਵਾਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸੱਤਵੇਂ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਦਸਵੇਂ ਦਿਨ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਰਾਹ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਵਜੋਂ ਇਹ ਇਬਰਾਨੀ ਵਰਣਮਾਲਾ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦਿਨ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਣ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਦਸ ਵਿੱਚ ਤੇਰਾਂ ਜੋੜ ਕੇ ਤੇਈ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਸੱਤਰ 10 ਗੁਣਾ 7 ਦਾ ਜੋੜ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੱਤਵੇਂ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਦਸਵਾਂ ਦਿਨ ਵੀ ਸੱਤਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਅੰਤ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ।

ਤਦ ਪਤਰਸ ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਆ ਕੇ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ, ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਜੇ ਮੇਰਾ ਭਰਾ ਮੇਰੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਪ ਕਰੇ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਵਾਰ ਮਾਫ਼ ਕਰਾਂ? ਕੀ ਸੱਤ ਵਾਰ ਤੱਕ? ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਆਖਦਾ ਕਿ ਸੱਤ ਵਾਰ ਤੱਕ, ਪਰ ਸੱਤਰ ਗੁਣਾ ਸੱਤ ਵਾਰ ਤੱਕ। ਮੱਤੀ 18:21, 22.

ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਲਈ ਚਾਰ ਸੌ ਨੌਬੇ ਸਾਲ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਹ ਸਾਲ ਦੇ ਹਜ਼ਾਰ ਤਿੰਨ ਸੌ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਟੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਸੱਤਰ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਨ; ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਪਛਾਣ ਕਰਾਈ ਕਿ ਪਰਖ-ਕਾਲ ਦੀ ਹੱਦ ਚਾਰ ਸੌ ਨੌਬੇ ਸਾਲ ਹੈ, ਜੋ ਦਾਨੀਏਲ ਨੌਂ ਵਿੱਚ "ਸੱਤਰ" ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ।

ਤੇਰੇ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਹਿਰ ਉੱਤੇ ਸੱਤਰ ਹਫ਼ਤੇ ਠਹਿਰਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਅੰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਖ਼ਾਤਮਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਅਧਰਮ ਲਈ ਪ੍ਰਾਯਸ਼ਚਿੱਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਸਦੀਵੀ ਧਰਮ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਦਰਸ਼ਨ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਉੱਤੇ ਮੋਹਰ ਲਾਈ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਅਤਿ ਪਵਿੱਤਰ ਦਾ ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਦਾਨੀਏਲ 9:24.

"ਕੱਟੇ ਜਾਣਾ" ਵਜੋਂ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਪੁਰਾਣੇ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਕੇਵਲ ਇਸੇ ਆਯਤ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ" ਜਾਂ "ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਗਿਆ।" ਇਹ ਉਸ ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਭਿੰਨ ਹੈ ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਕੱਟੇ ਜਾਣਾ" ਵਜੋਂ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਤਪੱਤੀ ਪੰਦਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅਬਰਾਮ ਵੱਲੋਂ ਵਾਚੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪੜਾਅ ਵਿੱਚ ਭੇਟਾਂ ਨੂੰ ਕੱਟਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੈ। ਇਹ "ਨਿਰਧਾਰਿਤ" ਅਤੇ "ਫ਼ਰਮਾਇਆ" ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਪਰਖ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਜੋਂ ਚਾਰ ਸੌ ਨੌਬੇ ਸਾਲ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਾਚਾਕਾਰੀ ਪੂਜਾ ਵਜੋਂ ਕੱਟੇ ਜਾਣਗੇ। "ਕੱਟੇ ਜਾਣੇ" ਦੇ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਰਥ ਹਨ; ਇੱਕ ਉਹ ਜੋ ਇਸ ਅਵਧੀ ਨੂੰ ਪਰਖ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਸੱਤਰ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚੋਂ "ਕੱਟੀ ਗਈ" ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਯੋਏਲ ਦੀ "ਨਵੀਂ ਮਦਿਰਾ" ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹੋਂ "ਕੱਟੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ," ਤਦ ਪਰਖ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੱਤਰ ਪਰਖ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਪਤਝੜ ਦੇ ਤਿਉਹਾਰ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ "ਸੱਚਾਈ" ਦੇ ਤਿੰਨ ਪੜਾਅ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਧਾਰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਤਝੜ ਦੇ ਤਿਉਹਾਰ ਲੈਵੀਅਨ 23:23 ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ; ਪ੍ਰਾਯਸ਼ਚਿੱਤ ਦੇ ਦਿਨ ਦੀ ਮੱਧਲੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਦਸਵਾਂ ਦਿਨ ਅਤੇ ਤੇਰਵਾਂ ਅੱਖਰ ਹੈ, ਜੋ ਮਿਲ ਕੇ 23 ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਤੰਬੂਆਂ ਦਾ ਤਿਉਹਾਰ ਬਾਈਵੇਂ ਦਿਨ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਸਬਤ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਤਿਉਹਾਰ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਅੰਸ਼ 23:44 'ਤੇ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਲੈਵੀਅਕਸ ਦਾ ਅਰਥ ਲੈਵੀ ਪਾਦਰੀਪਨ ਹੈ। ਬਸੰਤਕਾਲੀ ਤਿਉਹਾਰਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਅਧਿਆਇ 23:1-22 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਪਤਝੜਕਾਲੀ ਤਿਉਹਾਰਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ 23:23-44 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਬਸੰਤਕਾਲੀ ਤਿਉਹਾਰ ਬਾਈ ਆਇਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਬਰਾਨੀ ਵਰਣਮਾਲਾ ਵਿੱਚ ਬਾਈ ਅੱਖਰ ਹਨ। ਪਤਝੜਕਾਲੀ ਤਿਉਹਾਰ ਵੀ ਬਾਈ ਆਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਤੁਰਹੀਆਂ ਦਾ ਤਿਉਹਾਰ ਪ੍ਰਾਯਸ਼ਚਿੱਤ ਦੇ ਦਿਨ ਉੱਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਨਿਆਂ ਦੀ ਨੇੜਤਾ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਟੈਂਟਾਂ ਦਾ ਤਿਉਹਾਰ ਸੱਤ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਸੱਤਵੇਂ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਬਾਈਵੇਂ ਦਿਨ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੱਤ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲਾ ਦਿਨ ਇੱਕ ਰਸਮੀ ਸੱਬਥ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਅੱਠਵਾਂ ਦਿਨ ਵੀ ਸੀ, ਜੋ ਸੱਤ-ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਤਿਉਹਾਰ ਤੋਂ ਅਗਲਾ ਦਿਨ ਸੀ। ਪਹਿਲਾ ਅਤੇ ਅੱਠਵਾਂ ਦਿਨ, ਅੱਠਵੇਂ ਦਿਨ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਸੱਤ ਵਿੱਚੋਂ ਅੱਠਵੇਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਨੂੰ ਆਖ, ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੋਇਆ, ਕਿ ਇਸ ਸੱਤਵੇਂ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਪੰਦਰਵੀਂ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਸੱਤ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਯਹੋਵਾਹ ਲਈ ਝੋਂਪੜੀਆਂ ਦਾ ਪਠੌੜ ਹੋਵੇ। ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਪਵਿੱਤਰ ਸਭਾ ਹੋਵੇ; ਉਸ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਕੋਈ ਮਿਹਨਤੀ ਕੰਮ ਨਾ ਕਰੋ। ਸੱਤ ਦਿਨ ਤੁਸੀਂ ਯਹੋਵਾਹ ਲਈ ਅੱਗ ਦੁਆਰਾ ਭੇਟ ਚੜ੍ਹਾਓ; ਅੱਠਵੇਂ ਦਿਨ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਪਵਿੱਤਰ ਸਭਾ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਯਹੋਵਾਹ ਲਈ ਅੱਗ ਦੁਆਰਾ ਭੇਟ ਚੜ੍ਹਾਓ; ਇਹ ਗੰਭੀਰ ਸਭਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਕੋਈ ਮਿਹਨਤੀ ਕੰਮ ਨਾ ਕਰੋ। ... ਅਤੇ ਸੱਤਵੇਂ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਪੰਦਰਵੀਂ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਵੀ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਉਪਜ ਇਕੱਠੀ ਕਰ ਲਓ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਯਹੋਵਾਹ ਲਈ ਸੱਤ ਦਿਨ ਪਠੌੜ ਮਨਾਓ; ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਸਬਤ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਅੱਠਵੇਂ ਦਿਨ ਵੀ ਸਬਤ ਹੋਵੇ। ਲੇਵੀਆਂ 23:34-36, 39.

ਅੱਠਵੇਂ ਦਿਨ ਦਾ ਰਸਮੀ ਸਬਤ ਹਜ਼ਾਰਸਾਲੀ ਰਾਜ ਦੇ ਸਬਤ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਜੋ ਝੋਂਪੜੀਆਂ ਦੇ ਤਿਉਹਾਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ ਚਾਲੀ ਸਾਲ ਦੀ ਜੰਗਲ-ਯਾਤਰਾ ਨੂੰ ਝੋਂਪੜੀਆਂ ਦੇ ਤਿਉਹਾਰ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਫੁਪਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੱਸ ਕੇ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕੇਵਲ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੇ ਉਡੇਲਣ ਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਯਾਕੂਬ ਦੀ ਕਲੇਸ਼-ਘੜੀ ਦਾ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਦੂਤਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਟਿੱਬਿਆਂ ਅਤੇ ਪਹਾੜਾਂ ਵਿੱਚ ਲੈ

ਗਿਆ ਹੈ।

“ਸੰਕਟ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਸੀਂ ਸਭ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਅਤੇ ਪਿੰਡਾਂ ਤੋਂ ਭੱਜ ਗਏ, ਪਰ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਨੇ ਸਾਡਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਤਲਵਾਰ ਲੈ ਕੇ ਪਵਿੱਤਰ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਮਾਰਣ ਲਈ ਤਲਵਾਰ ਚੁੱਕੀ, ਪਰ ਉਹ ਟੁੱਟ ਗਈ ਅਤੇ ਤਿੱਕੇ ਵਾਂਗ ਨਿਸ਼ਕ੍ਰਿਆ ਹੋ ਕੇ ਡਿੱਗ ਪਈ। ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਸਭ ਨੇ ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਦਿਨ ਰਾਤ ਪੁਕਾਰ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਪੁਕਾਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉੱਪਰ ਪਹੁੰਚੀ। ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਚੰਦ ਠਹਿਰ ਗਿਆ। ਝਰਨੇ ਵਹਿਣੋਂ ਰੁਕ ਗਏ। ਹਨੇਰੇ ਭਾਰੇ ਬੱਦਲ ਉੱਠੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਟਕਰਾਏ। ਪਰ ਇੱਕ ਨਿਰਮਲ ਥਾਂ ਸੀ, ਜੋ ਅਡੋਲ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਜਿਥੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਬਹੁਤੀਆਂ ਧਾਰਾਂ ਦੀ ਗੂੰਜ ਵਾਂਗ ਆਈ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਕਾਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਹਿਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਆਕਾਸ਼ ਖੁਲ੍ਹਦਾ ਅਤੇ ਬੰਦ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਥਲ-ਪੁਥਲ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਪਹਾੜ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਕੰਬਦੀ ਹੋਈ ਨੜਕੱਟੀ ਵਾਂਗ ਹਿਲੇ, ਅਤੇ ਹਰ ਪਾਸੇ ਖੁਰਦਰੇ ਪੱਥਰ ਸੁੱਟੇ। ਸਮੁੰਦਰ ਹੰਡੀਆ ਵਾਂਗ ਉਬਲਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਪੱਥਰ ਸੁੱਟੇ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਆਉਣ ਦੇ ਦਿਨ ਅਤੇ ਘੜੀ ਦਾ ਉਚਾਰਣ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਜਾ ਨੂੰ ਅਨੰਤ ਵਾਚਾ ਬਖਸ਼ੀ, ਤਦ ਉਹ ਇੱਕ ਵਾਕ ਬੋਲਦਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਠਹਿਰ ਜਾਂਦਾ, ਜਦਕਿ ਉਹ ਬਚਨ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚ ਗੂੰਜਦੇ ਹੋਏ ਲੰਘਦੇ ਸਨ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਇਸਰਾਏਲ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉੱਪਰ ਟਿਕਾਈ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਉਹਨਾਂ ਬਚਨਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਦਾ ਹੋਇਆ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਨਿਕਲਦੇ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਪ੍ਰਚੰਡ ਗਰਜ਼ਾਂ ਵਾਂਗ ਗੂੰਜਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਡਰਾਵਣੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਸੀ। ਹਰ ਇੱਕ ਵਾਕ ਦੇ ਅੰਤ ਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਲੋਕ ਪੁਕਾਰ ਉੱਠਦੇ ਸਨ, ਮਹਿਮਾ! ਹੱਲੇਲੂਯਾਹ! ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋ ਗਏ ਸਨ; ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਚਮਕ ਰਹੇ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਮੂਸਾ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਉਸ ਵੇਲੇ ਚਮਕਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸੀਨਾਈ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਿਆ ਸੀ। ਦੁਸ਼ਟ ਉਸ ਮਹਿਮਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਹਨਾਂ ਵੱਲ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦਾ ਸੱਬਤ ਪਵਿੱਤਰ ਰੱਖ ਕੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਆਦਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਹ ਅਨੰਤ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਤਦ ਦਰਿੰਦੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਬਲ ਨਾਅਰਾ ਉੱਠਿਆ।”

“ਤਦ ਯੂਬਲੀ ਆਰੰਭ ਹੋਈ, ਜਦੋਂ ਧਰਤੀ ਨੇ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਕਰਨਾ ਸੀ।” Review and Herald, July 21, 1851.

ਯਿਸੂ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸੱਤਵੇਂ ਸਾਲ ਦੇ ਸਬਤ ਅਤੇ ਜੂਬਲੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਲੇਵੀਆਂ ਤੇਈਂ ਦੇ ਤੀਜੇ ਪਦ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਲਈ ਸੱਤਵੇਂ ਦਿਨ ਦਾ ਸਬਤ ਉਸ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਅੱਠਵੇਂ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਜੇ ਸੱਤ ਵਿੱਚੋਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਕਰਦੇ ਸੱਤਵੇਂ-ਸਾਲ-ਸਬਤ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਮੂਸਾ ਨਾਲ ਬੋਲਿਆ, ਆਖਿਆ, ਇਸਰਾਏਲ ਦੀਆਂ ਸੰਤਾਨਾਂ ਨਾਲ ਬੋਲ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖ, ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਤਿਉਹਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਸਭਾਵਾਂ ਵਜੋਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਇਹੀ ਮੇਰੇ ਤਿਉਹਾਰ ਹਨ। ਛੇ ਦਿਨ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ; ਪਰ ਸੱਤਵਾਂ ਦਿਨ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਦਾ ਸਬਤ ਹੈ, ਪਵਿੱਤਰ ਸਭਾ; ਉਸ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਕੋਈ ਕੰਮ ਨਾ ਕਰੋ; ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਰੇ ਨਿਵਾਸਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਸਬਤ ਹੈ। ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੋਥੀ 23:1-3।

ਤੇਈਂਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦਾ ਆਲਫਾ ਸੱਤਵੇਂ ਦਿਨ ਦਾ ਸਬਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਧਿਆਇ ਦਾ ਓਮੀਗਾ ਧਰਤੀ ਦੇ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਤੱਕ ਸੁੰਨੀ ਪਈ ਰਹਿਣਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤਿਰੂਪ ਧਰਤੀ ਲਈ ਸੱਤਵੇਂ ਸਾਲ ਦੇ ਸਬਤ ਅਤੇ ਜੂਬਲੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਧਿਆਇ ਦਾ ਆਲਫਾ ਬਸੰਤ ਦੀਆਂ ਪਵਿੱਤਰ ਮੰਡਲੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਸੱਤਵੇਂ ਦਿਨ ਦੇ ਸਬਤ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਬਾਈਵੀਂ ਆਯਤ ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ; ਜਦਕਿ, ਅਧਿਆਇ ਦਾ ਓਮੀਗਾ ਸੱਤਵੇਂ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਬਾਈਵੇਂ ਦਿਨ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅੱਠਵੇਂ ਦਿਨ ਦਾ ਰਸਮੀ ਸਬਤ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸੱਤਵੇਂ ਸਾਲ ਦੇ ਸਬਤ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਪਦ ਇੱਕ ਤੋਂ ਬਾਈ ਤੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਸਵਰਗੀ ਮਹਾਂਯਾਜਕ ਵਜੋਂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ; ਪਦ ਤੇਈ ਤੋਂ ਚੁਤਾਲੀ ਤੱਕ ਅਤਿ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਯਾਜਕਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਮਸੀਹ ਦੀ ਮਹਾਂਯਾਜਕੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸੱਤਵੇਂ ਦਿਨ ਦਾ ਅਲਫਾ ਸਬਤ ਸਿਸ਼ਟੀ ਤੱਕ ਪਿੱਛੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੱਤਵੇਂ ਸਾਲ ਦਾ ਓਮੇਗਾ ਸਬਤ ਨਵੀਂ ਬਣਾਈ ਗਈ ਧਰਤੀ ਤੱਕ ਅੱਗੇ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ। ਲੇਵੀਆਂ ਤੇਈ ਇਤਿਹਾਸਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਿਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਪੁਨਰ-ਸਿਸ਼ਟੀ ਤੱਕ ਫੈਲਦੀ ਹੈ।

ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਜਾਂ ਲਾਜ਼ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਦਾ ਕੋਈ ਨਕਲੀ ਰੂਪ। ਜਦ ਤੱਕ ਇਸ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿਤਾਂਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਤਦ ਤੱਕ ਉਹ ਮਸਲਾ ਜਿਸ ਤੋਂ ਲਾਜ਼ ਉਤਪੰਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਣਗੱਲਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਅਸਲੀ ਤੇਲ ਹੈ, ਉਹ ਇਸ ਬਿੰਦੂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਗੁਆਉਣਗੇ। ਖੁਸ਼ੀ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਪ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਰਾਹੀਂ ਦਰਸਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਡੇਰਿਆਂ ਦੇ ਤਿਉਹਾਰ ਦਾ ਉਤਸਵ ਮਨਾ ਰਹੇ ਹਨ।

ਅਤੇ ਵਚਨ ਦੇਹਧਾਰੀ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਨਿਵਾਸ ਕੀਤਾ, (ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਵੇਖੀ, ਉਹ ਮਹਿਮਾ ਜਿਵੇਂ ਪਿਤਾ ਦੇ ਇਕਲੌਤੇ ਜਣੇ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ,) ਜੋ ਅਨੁਗ੍ਰਹ ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਨਾਲ ਪਰਿਪੂਰਣ ਸੀ। ਯੂਹੰਨਾ 1:14.

ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਜਿਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ "ਵੱਸਿਆ" ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਤੰਬੂ ਲਾਉਣਾ।" ਯਿਸੂ ਮਾਸਧਾਰੀ ਬਣਿਆ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਤੰਬੂ ਲਾ ਕੇ ਵੱਸਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਸਾਡੀ ਮਨੁੱਖੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ, ਸਾਡਾ ਤੰਬੂ, ਸਾਡਾ ਡੇਰਾ, ਸਾਡਾ ਮੰਡਪ, ਸਾਡਾ ਸਰੀਰ ਧਾਰਣ ਕੀਤਾ। ਪਤਰਸ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ:

ਹਾਂ, ਜਦ ਤੱਕ ਮੈਂ ਇਸ ਡੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਇਹ ਯੋਗ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਦਿਵਾ ਕੇ ਜਗਾਉਂਦਾ ਰਹਾਂ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜਲਦੀ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਆਪਣਾ ਡੇਰਾ ਉਤਾਰਣਾ ਪਏਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ। 2 ਪਤਰਸ 1:13, 14.

ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ:

ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ ਇਸ ਡੇਰੇ ਦਾ ਸਾਡਾ ਧਰਤੀ ਵਾਲਾ ਘਰ ਢਹਿ ਵੀ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਪਰਮੇਸੁਰ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਇਮਾਰਤ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਘਰ ਜੋ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ ਹੋਇਆ ਨਹੀਂ, ਜੋ ਆਕਾਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਸਦੀਵੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਆਹਾਂ ਭਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਬੜੀ ਲਾਲਸਾ ਨਾਲ ਇਹ ਇੱਛਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਆਪਣੇ ਉਸ ਘਰ ਨਾਲ, ਜੋ ਆਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਹੈ, ਉਪਰੋਂ ਪਹਿਨਾਏ ਜਾਈਏ; ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਨਾਲ ਕਿ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਅਸੀਂ ਨੰਗੇ ਨਾ ਪਾਏ ਜਾਈਏ। ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਜੇ ਇਸ ਡੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹਾਂ, ਭਾਰ ਹੇਠ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਆਹਾਂ ਭਰਦੇ ਹਾਂ; ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਤਾਰੇ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਪਰ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਉਪਰੋਂ ਪਹਿਨਾਏ ਜਾਈਏ, ਤਾਂ ਜੋ ਮਰਣਹਾਰਤਾ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਨਿਗਲ ਲਈ ਜਾਵੇ। 2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 5:1-4.

ਡੇਰਿਆਂ ਦਾ ਤਿਉਹਾਰ ਇਕ ਲੱਖ ਚੁਵਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੀ ਮੁਹਰਬੰਦੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਜੋ ਉਸ ਵੇਲੇ ਪੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਆਕਾਸ਼ ਦੀਆਂ ਖਿੜਕੀਆਂ ਖੁੱਲ੍ਹ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਇਕ ਲੱਖ ਚੁਵਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਪਾਪ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਦ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਜਿੱਤੂ ਕਲੀਸੀਆ ਉੱਤੇ ਬਿਨਾ ਮਾਪ ਦੇ ਉਡੇਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਕ ਲੱਖ ਚੁਵਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਲਈ ਨਿਆਂ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਹੜੇ ਮੁਹਰਬੰਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਉਹ ਡੇਰਿਆਂ ਦੇ ਤਿਉਹਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੇਠ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਉੱਚੀ ਪੁਕਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਕਲ ਪੈਂਦੇ ਹਨ।

ਸਾਡਾ ਸਰੀਰ ਇੱਕ ਮੰਦਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਤੰਬੂ ਵੀ, ਜੋ ਕਿ ਨਿਵਾਸ-ਤੰਬੂ ਹੈ। ਜੇ ਲੋਕ ਨਿਵਾਸ-ਤੰਬੂਆਂ ਦੇ ਤਿਉਹਾਰ ਨੂੰ ਮਨਾਉਣ ਲਈ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਉਤਸਵ ਮਨਾ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਪ ਮਿਟਾਏ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਮੂਸਾ ਨੂੰ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਨਿਵਾਸ-ਤੰਬੂ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਨਿਵਾਸ-ਤੰਬੂਆਂ ਦਾ ਤਿਉਹਾਰ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਝੋਂਪੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਕੇ ਮਨਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਯਿਸੂ ਸਦਾ ਹੀ ਅੰਤ ਨੂੰ ਆਰੰਭ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਹੇ ਪਵਿੱਤਰ ਭਰਾਵੇ, ਜੇ ਸਵਰਗੀ ਸੱਦੇ ਦੇ ਭਾਗੀ ਹੋ, ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਅਤੇ ਮਹਾਂਯਾਜਕ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵੇਖੋ; ਜੇ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਮੂਸਾ ਵੀ ਉਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਮੂਸਾ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਮਹਿਮਾ ਦੇ ਯੋਗ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ, ਇਸ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਕਿ ਜਿਸ ਨੇ ਘਰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਘਰ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਆਦਰ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਹਰ ਇਕ ਘਰ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖ ਵੱਲੋਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਜਿਸ ਨੇ ਸਭ ਕੁਝ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਉਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਹੈ। ਅਤੇ ਮੂਸਾ ਨਿਸ਼ਚਤ ਹੀ ਉਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੇਵਕ ਵਜੋਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਸੀ, ਉਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਲਈ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕਹੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਸਨ; ਪਰ ਮਸੀਹ ਆਪਣੇ ਹੀ ਘਰ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਵਾਂਗ ਹੈ;

ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦਾ ਘਰ ਹਾਂ, ਜੋ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਹੌਸਲੇ ਅਤੇ ਆਸ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨੂੰ ਅੰਤ ਤੱਕ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾ ਨਾਲ ਫੜੀ ਰੱਖੀਏ।
ਇਬਰਾਨੀਆਂ 3:1-6.

ਮੂਸਾ ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਸੇਵਕ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਤੰਬੂ-ਮੰਦਰ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ, ਪਰ ਮਹਾਂਯਾਜਕ ਅਤੇ ਪ੍ਰੈਰਿਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਸੇਵਕ ਮੂਸਾ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਆਦਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ। ਹਰ ਇਕ ਘਰ—ਮੂਸਾ ਦੇ ਤੰਬੂ-ਮੰਦਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਸੁਲੇਮਾਨ ਦੇ ਮੰਦਰ ਤੱਕ, ਹੇਰੋਦੇਸ ਦੇ ਛਿਆਲੀ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਨਵੀਕਰਿਤ ਕੀਤੇ ਮੰਦਰ ਤੱਕ, ਮਨੁੱਖੀ ਮੰਦਰ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸਦੇ 46 ਕ੍ਰੋਮੋਸੋਮ ਹਨ, ਅਤੇ 1798 ਤੋਂ 1844 ਤੱਕ ਦੇ ਮਿਲਰਾਈਟ ਮੰਦਰ ਤੱਕ—ਸਾਰੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਮੰਦਰਾਂ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਲੜੀ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਅਦਨ ਦੀ ਬਾਗ਼ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ, ਫਿਰ ਪਾਪ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਾਗ਼ ਦੇ ਫਾਟਕ ਉੱਤੇ, ਫਿਰ ਜਲ-ਪਲਾਵਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੇਦੀਆਂ ਤੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੋਈ ਮੂਸਾ ਤੱਕ ਆਉਂਦੀ ਹੈ; ਤਿੰਨ ਮੁੱਖ ਮੀਲ-ਪੱਥਰ ਹਨ—ਮੂਸਾ, ਮਸੀਹ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਤਾਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰ।

ਮੂਸਾ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਕੱਠੇ ਮਿਲ ਕੇ ਉਹ ਮਨੁੱਖਤਾ ਅਤੇ ਦਿਵਯਤਾ ਦੇ ਸੰਯੋਗ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਤਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੀਸਰੇ ਦੂਤ ਦੇ ਆਗਮਨ ਵੇਲੇ, ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਗਿਆਰਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ, ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਹੈਕਲ ਨੂੰ ਮਾਪਣ ਲਈ ਆਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਦੂਤ ਦੇ 9/11 ਉੱਤੇ ਆਗਮਨ ਵੇਲੇ, ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਫਿਰ ਹੈਕਲ ਨੂੰ ਮਾਪਣ ਲਈ ਆਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੋਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ 1,260 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਬਾਹਰਲੇ ਅੰਗਣ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਣ ਲਈ ਆਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 2023 ਵਿੱਚ, ਉਹੀ ਦੂਤ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਹੈਕਲ ਨੂੰ ਮਾਪਣ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। 1,260 ਦਿਨ, ਜਾਂ ਸਾਢੇ ਤਿੰਨ ਦਿਨ, 2023 ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ ਤੱਕ ਹੈਕਲ ਨੂੰ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। 2024 ਨੇ ਨੀਂਹ ਰੱਖਣ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨਦੇਹੀ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਬਗਾਵਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜੇਹੇ ਸਮੂਹ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਵੇਖਿਆ ਜਿਸ ਨੇ “ਛੋਟੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਦਿਨ ਨੂੰ ਤੁੱਛ ਜਾਣਿਆ,” ਅਤੇ ਮਿਲਰ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਪ੍ਰਤੀਕ ਦੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਛਾਣ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਜੋ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਫਿਰ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਬਚਨ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਇਆ, ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੋਇਆ, ਜ਼ਰੂਬਾਬਲ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਨੇ ਇਸ ਘਰ ਦੀ ਨੀਂਹ ਰੱਖੀ ਹੈ; ਉਸ ਦੇ ਹੀ ਹੱਥ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਵੀ ਕਰਨਗੇ; ਅਤੇ ਤੂੰ ਜਾਣ ਲਵੇਂਗਾ ਕਿ ਸੈਨਾਵਾਂ ਦੇ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਛੋਟੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤਾਂ ਦੇ ਦਿਨ ਨੂੰ ਕਿਸ ਨੇ ਤੁੱਛ ਜਾਣਿਆ ਹੈ? ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਨੰਦ ਮਨਾਉਣਗੇ, ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਬਾਬਲ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਸਾਹੁਲ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਸੱਤਾਂ ਸਮੇਤ ਵੇਖਣਗੇ; ਉਹ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਹਨ, ਜੋ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਇਧਰ-ਉਧਰ ਫਿਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਜ਼ਖਰਿਆਹ 4:8-10.

ਮਿਲਰ ਦੀ ਇਸ ਪਹਿਚਾਣ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਕਿ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਰੋਮ ਹੈ, ਨੀਂਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ “ਛੋਟੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਦਿਨ ਨੂੰ ਤੁੱਛ ਜਾਣਾ” ਹੈ। ਮਿਲਰਾਈਟ ਅੰਦੋਲਨ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੂਤਾਂ ਦਾ ਅਲਫਾ ਅੰਦੋਲਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਤਾਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦਾ ਅੰਦੋਲਨ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦਾ ਓਮੇਗਾ ਅੰਦੋਲਨ ਹੈ। ਇਹ ਅਲਫਾ ਨਾਲੋਂ ਬਾਈ ਗੁਣਾ ਵੱਧ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੈ। ਇਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਮਿਲਰਾਈਟ ਅੰਦੋਲਨ ਦੀਆਂ ਨੀਂਹਾਂ ਹੀ “ਛੋਟੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਦਿਨ” ਹਨ। ਹਬੱਕੁਕ ਦੀਆਂ ਦੋ ਤਖ਼ਤੀਆਂ ਉੱਤੇ ਦਰਸਾਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸੱਚ ਨੂੰ ਤੁੱਛ ਜਾਣਨਾ ਮੌਤ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਦਾਨੀਏਲ 11 ਦੀ ਆਯਤ 14 ਵਿੱਚ ਜੋ ਦਰਸ਼ਨ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹੀ ਦਰਸ਼ਨ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਸੁਲੇਮਾਨ ਨੇ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਜਿੱਥੇ ਦਰਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਉੱਥੇ ਲੋਕ ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ; ਪਰ ਜੇ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਮੰਨਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਧੰਨ ਹੈ। ਕਹਾਵਤਾਂ 29:18.

ਚੋਟੀ ਦੇ ਪੱਥਰ ਦੀ ਦਰਸ਼ਨੀ ਅਦਭੁਤ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪਛਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨੀਂਹ ਦਾ ਕੋਨੇ ਵਾਲਾ ਪੱਥਰ ਹੀ ਚੋਟੀ ਦਾ ਪੱਥਰ ਵੀ ਹੈ, ਪਰ ਬਾਈ ਗੁਣਾ ਵੱਧ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ। 2024 ਦੀ ਅਲਫਾ ਨੀਂਹੀ ਪਰਥ ਬਾਹਰੀ ਬੌਧਿਕ ਮੁਹਰਬੰਦੀ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੀ ਅਤੇ 2026 ਦੀ ਓਮੇਗਾ ਮੰਦਰ ਪਰਥ ਅੰਦਰੂਨੀ ਆਤਮਿਕ ਮੁਹਰਬੰਦੀ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ। ਇੱਕ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਅਤੇ ਛਾਪ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਅਤੇ ਛਾਪ ਦੀ। ਉਹ ਓਮੇਗਾ ਅੰਦਰੂਨੀ ਪਰਥ ਮਿਲਰ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਤੰਡਾਰਘਰ ਕੀ ਹੈ? ਅਤੇ ਭੇਜਨ ਕੀ ਹੈ?

ਅਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।

ਯਿਸੂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਯਹੂਦੀ ਵਿਆਹ ਤਿੰਨ ਮੁੱਖ ਪੜਾਅਾਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਅਕਸਰ ਕਈ ਮਹੀਨਿਆਂ ਜਾਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਫੈਲੇ ਹੋਏ ਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਪਹਿਲਾ ਕਦਮ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਆਹ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੰਗਣੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ; ਇਸ ਵੇਲੇ ਵਿਆਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਦੂਲਾ ਅਤੇ ਦੂਲਨ ਵੱਖਰੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ, ਜਦਕਿ ਦੂਲਾ ਆਪਣੀ ਦੂਲਨ ਲਈ ਥਾਂ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਘਰ ਵਾਪਸ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਮਰਿਯਮ, ਜੋ ਯੂਜ਼ੁਫ਼ ਦੀ ਪਤਨੀ ਸੀ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਕਹੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਅਵਧੀ ਦੌਰਾਨ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਵਿਭਚਾਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।

ਉਡੀਕ ਦਾ ਸਮਾਂ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਦਿਨਾਂ, ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਜਾਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੱਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦਾ ਇੱਕ ਅਤਿਆਵਸ਼ਕ ਤੱਤ ਹੈ। ਪਿਤਾ ਦੂਲਹਨ ਦੀ ਕੁਆਰਪਣ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੱਕ ਵੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਦੂਲਾ ਆਪਣੇ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਦੇ ਠੀਕ ਦਿਨ ਜਾਂ ਘੜੀ ਦਾ ਐਲਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਿਰਣੈ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕਦੋਂ ਹੋਣਾ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ ਦੂਲਹਨ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਵਿਆਹ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ—ਪਰ ਕਦੋਂ, ਇਹ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਜਾਨਬੁੱਝ ਕੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦ ਤੱਕ ਪਿਤਾ ਦੂਲੇ ਨੂੰ ਜਾ ਕੇ ਆਪਣੀ ਦੂਲਹਨ ਲੈ ਆਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਾ ਦੇਵੇ, ਤਦ ਤੱਕ ਇਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਟਲਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ।

ਜਦੋਂ ਪਿਤਾ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ, “ਜਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਦੂਲਹਨ ਨੂੰ ਲੈ ਆ,” ਤਾਂ ਦੂਲਾ ਰਾਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਿੱਤਰਾਂ ਨਾਲ, ਉੱਚੀਆਂ ਪੁਕਾਰਾਂ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਤੁਰਹੀ ਵਜਾਉਂਦਾ ਹੋਇਆ ਆਉਂਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਸਦਾ ਰਾਤ ਨੂੰ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਦਿਨ ਦੀ ਗਰਮੀ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਬਾਉਣ ਵਾਲੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਲੰਬੀਆਂ ਦੂਰੀਆਂ ਦਾ ਸਫ਼ਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਮਸ਼ਾਲਾਂ ਅਤੇ ਤੇਲ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਥੇ ਗਲੀ ਦੀਆਂ ਬੱਤੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਜਲੂਸ ਘੰਟਿਆਂ ਤੱਕ ਚੱਲ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਬਰਾਨੀ ਵਿਆਹਾਂ ਵਿੱਚ ਜਲੂਸਾਂ ਦੌਰਾਨ ਜੋ ਅਸਲ ਰਸਮੀ ਉਚਾਰਣ ਪ੍ਰਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਇਹ ਸੀ, “ਵੇਖੋ, ਦੂਲਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ।”

ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਵਿੱਚ ਕੁਆਰੀਆਂ (ਵਧੂ-ਸਹੇਲੀਆਂ) ਕੋਈ ਯਾਦਿਚੁਫ਼ਿਕ ਔਰਤਾਂ ਨਹੀਂ ਸਨ; ਉਹ ਦੂਲਹਨ ਦੀਆਂ ਸੇਵਿਕਾਵਾਂ ਸਨ, ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਜਲੂਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਆਸ ਰੱਖਦੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਹਰ ਘੜੀ ਤਿਆਰ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਵਰ ਦੇ ਘਰ ਵੱਲ ਦੇ ਰਸਤੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣਾ ਤੇਲ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਰੱਖਦੀਆਂ ਸਨ। ਮਸ਼ਾਲਾਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਮੁੱਕ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਲੰਬੀ ਯਾਤਰਾ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਵਾਧੂ ਤੇਲ ਲਿਆਉਣਾ ਅਤਿਆਵਸ਼ਕ ਸੀ। ਤੇਲ ਦੀ ਕੋਈ ਸਾਂਝੀ ਵੰਡ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਜਲੂਸ ਅਤੇ ਵਿਆਹ ਦੀ ਰੀਤ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਆਮ ਗੱਲ ਸੀ ਅਤੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕੋਈ ਸਮੱਸਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦੇਰੀ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਣਾ ਵੀ ਸਵਭਾਵਿਕ ਸੀ। ਫ਼ਰਕ ਸੌਣ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਤਿਆਰੀ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜਾਗਦੇ ਰਹਿਣ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ। ਮੁਰਖ ਕੁਆਰੀਆਂ ਨੇ ਦੇਰੀ ਲਈ ਉਹੋ ਜਿਹੀ ਤਿਆਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਿਵੇਂ ਬੁੱਧੀਮਾਨਾਂ ਨੇ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੰਗਣੀ ਤੋਂ ਵਿਆਹ ਦੀ ਪੂਰਨਤਾ ਤੱਕ ਦਾ ਸਮਾਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਅੰਤਰਾਲ ਦੌਰਾਨ ਹਰ ਕੋਈ ਸੌਂਦਾ ਸੀ।

ਜਦੋਂ ਜਲੂਸ ਦੁਲੇ ਦੇ ਘਰ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਵਿਆਹ ਦਾ ਭੋਜ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਸਦਾ ਲਈ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਦੇਰ ਨਾਲ ਆਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਇਹ ਨਿਰਦਯਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ—ਇਹ ਰਿਵਾਜ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੇ ਕੋਈ ਵੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਖੜਕਾਉਂਦਾ ਸੀ, ਉਸ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਜਲੂਸ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਯਿਸੂ ਕੋਈ ਕਲਪਨਾਤਮਕ ਚਿਤ੍ਰਣ ਘੜ ਨਹੀਂ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦੀ ਕੋਈ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਅਕਸਰ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਾਰੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਵਿਸਥਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼੍ਰੋਤਿਆਂ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਯਿਸੂ ਕਿਸੇ ਅਮੂਰਤ ਧਾਰਣਾ ਦੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਪੁਰਬੀ ਵਿਆਹ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਵਾ ਰਹੇ ਸਨ।

ਵੇਰਵੇ ਇਬਰਾਨੀ ਗਵਾਹੀ ਅਤੇ ਰੋਮੀ ਤੇ ਯੂਨਾਨੀ ਕਾਲ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਰਥਿਤ ਹਨ।

ਮਿਸ਼ਨਾਰ (ਈਸਵੀ ਸੰਨ ਦੀ ਦੂਜੀ ਸਦੀ, ਪਰ ਈਸਵੀ ਸੰਨ 70 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਮੰਦਰ-ਯੁੱਗ ਦੀਆਂ ਰੀਤਾਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਦੇ ਹੋਏ)
ਤਾਲਮੁਦ (ਪਿੱਛੋਂ ਦਾ ਸੰਕਲਨ, ਪਰ ਪਹਿਲੀ ਪ੍ਰਥਾ ਦਾ ਉਧਰਣ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ)

ਯੂਸੇਫ਼ਸ (ਪਹਿਲੀ ਸਦੀ ਦਾ ਯਹੂਦੀ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ)

ਰੱਬੀਨਿਕ ਵਿਆਹੀ ਲਿਟਰਜੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਚਰਚਾਵਾਂ

ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਗ੍ਰੀਕੋ-ਰੋਮਨ ਦਰਸ਼ਕ

ਯੂਸੇਫ਼ਸ ਕੋਈ ਸੁਚਿੱਤ "ਵਿਆਹ-ਮੈਨੁਅਲ" ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ, ਪਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਉਹ ਸਵੈ-ਸਪਸ਼ਟ ਮੰਨਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਮਿਸ਼ਨਾ/ਤਾਲਮੁਦ ਦੇ ਵਰਣਨਾਂ ਨਾਲ ਬਿਲਕੁਲ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਮਿਸ਼ਨਾ ਹੀ ਮੁੱਖ ਸਰੋਤ ਹੈ।

ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਪਹਿਲੀ ਸਦੀ ਦੇ ਇੱਕ ਯਹੂਦੀ ਸੁਣਨਹਾਰੇ ਉੱਤੇ ਇੰਨਾ ਗਹਿਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਸ ਲਈ ਪਾਂਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੱਤੀ 25 ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਆਉਣਾ ਸਧਾਰਣ ਗੱਲ ਸੀ, ਦੀਵੇ ਅਤੇ ਤੇਲ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਨਿਵਾਰਯ ਸਨ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਆਹ-ਮੰਗਣੀ ਅਤੇ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਜਲੂਸ-ਯਾਤਰਾ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੇਰੀ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਬੰਦ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਮਿਆਰੀ ਰੀਤ-ਰਿਵਾਜ ਸੀ! ਜਿਹੜੀਆਂ ਕੁਆਰੀਆਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ, ਉਹ ਲੱਜਿਤ ਹੋਈਆਂ, ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਯਹੂਦੀ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਲਈ ਮੁਰਖ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਇਹ ਲਾਜ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯੋਗ ਸੀ। ਰਸਮ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ, ਯਿਸੂ ਦੇ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਨੂੰ ਮੁਰਖ ਕੁਆਰੀਆਂ ਲਈ ਕੋਈ ਹਮਦਰਦੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਹਰ ਕੋਈ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਜਿਸ ਕਿਸੇ ਕੁਆਰੀ ਨੂੰ ਇਸ ਜਲੂਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਉਸ ਲਈ ਤਿਆਰੀ ਇੱਕ ਸਰਬਥਾ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੀ। ਇਹ ਸੱਚਾਈਆਂ ਯਹੂਦੀ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਲਈ ਇੰਨੀ ਸਪਸ਼ਟ ਸਨ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦੀ ਕੋਈ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਪਈ।